

ชื่อเรื่อง	อัตราการหายใจของมะม่วงและสับปะรดสดพร้อมบริโภครูปแบบการหั่นแตกต่างกัน
ผู้แต่ง	จรวพร สมแก้ว อุษาวดี ชันสูตร และนิธิยา รัตนพานนท์
ที่มา	กำหนดการประชุมและบทคัดย่อ. การประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ 7, 26-30 พฤษภาคม 2551. ณ โรงแรม อมรินทร์ลากูน จ. พิษณุโลก. 391 หน้า.
คำสำคัญ	อัตราการหายใจ; ผลไม้สดพร้อมบริโภค; รูปแบบการหั่น; คาร์บอนไดออกไซด์; มะม่วง; สับปะรด

บทคัดย่อ

ผลการศึกษาอัตราการหายใจของมะม่วงสดหั่นชิ้นพร้อมบริโภคพันธุ์น้ำดอกไม้ ที่หั่นชิ้น 7 รูปแบบ คือ มะม่วงปอกเปลือกทั้งผล หั่นชิ้นครึ่งผล หั่นตามขวางสองชิ้นต่อครึ่งผล หั่นตามยาวสองชิ้นต่อครึ่งผล หั่นตามยาวและขวางสี่ชิ้นต่อผล หั่นตามขวางสี่ชิ้นต่อครึ่งผล และหั่นตามยาวและขวางแปดชิ้นต่อครึ่งผล และสับปะรดหั่นชิ้นพร้อมบริโภคพันธุ์ภูเก็ต ที่หั่นชิ้น 5 รูปแบบ คือ สับปะรดปอกเปลือกทั้งผล หั่นตามยาวครึ่งผล หั่นตามยาวสองชิ้นต่อครึ่งผล หั่นตามยาวสี่ชิ้นต่อครึ่งผล และหั่นตามยาวและขวางสิบหกชิ้นต่อครึ่งผล โดยวัดปริมาณแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยเครื่องแก๊สโคมาโตกราฟ พบว่าอัตราการหายใจของเนื้อมะม่วงและสับปะรดสดหั่นชิ้นพร้อมบริโภคแต่ละรูปแบบ มีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เนื้อมะม่วงที่หั่นชิ้นครึ่งผล มีอัตราการหายใจเพิ่มขึ้นมากที่สุด (518.84%) และเนื้อมะม่วงสดหั่นชิ้นตามยาวและตามขวางแปดชิ้นต่อครึ่งผลมีอัตราการหายใจเพิ่มน้อยที่สุด (324.65%) เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่วัดได้จากมะม่วงปอกเปลือกทั้งผล ในขณะที่อัตราการหายใจของเนื้อสับปะรดหั่นชิ้นมีอัตราการหายใจเพิ่มขึ้นมากที่สุดเมื่อนำมาหั่นเป็นชิ้นตามยาวครึ่งผล (42.43%) และมีอัตราการหายใจเพิ่มขึ้นต่ำสุดเมื่อหั่นตามยาวสี่ชิ้นต่อครึ่งผล (3.53%) เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่วัดได้จากเนื้อสับปะรดปอกเปลือกทั้งผล